

Abrahám a Izák

Gn 22

Vedzte teda, že tí, čo sú z viery, sú Abrahámovými synmi.

Gal 3, 7

Po Izákovom narodení Abrahám vedel, že môže dôverovať Bohu, že splní svoje sľuby, aj keď sa to zdá nemožné. Abrahám miloval svojho syna Izáka a bol na neho veľmi hrdý. Boh mu sľúbil, že cez Izáka bude jeho rodina taká veľká, že sa nebude dať spočítať. A sľúbil tiež, že cez Abrahámovu rodinu požehná celý svet.

Potom sa stalo niečo veľmi mäťúce.

Boh povedal Abrahámovi, že musí obetovať Izáka za svoj hriech. Nie baránka ani kozu, ani holubicu, ani akékoľvek iné zviera. Izáka. Svojho prisľúbeného syna. Abrahám tak dlho čakal na tohto syna. Naozaj mu ho Boh vezme?

Abrahám však veril, že Boh je dobrý. Dôveroval mu. Zobral Izáka na miesto zvané Morja, ktoré mu označil Boh. Svojim sluhom povedal, že s Izákom pôjdu na jeden vrch, aby sa klaňali Bohu, a potom sa k nim vrátia.

Keď vystúpili na vrch, Izák sa spýtal otca: „*Drevo a oheň na zápalnú obeť je tu, kde je však baránok?*“ Otec mu odpovedal, že Boh sa postará o baránka, ktorý zomrie za Abrahámov hriech.

Abrahám postavil obetný oltár a nachystal všetko, čo potreboval na zabitie svojho jediného syna – syna, ktorého mu dal Boh. No v poslednej chvíli ho Boh zastavil, keď mu anjel povedal toto posolstvo: „*Teraz som totiž poznal, že sa bojíš Boha a neušetril si svojho jediného syna kvôli mne.*“ (Gn 22, 12)

Boh sa postaral o zviera, ktoré sa stalo obeťou namiesto Izáka. A Abrahámovi znovu sľúbil, že jeho rodina požehná celý svet. Cez ňu Boh dodrží svoj sľub prvému mužovi a prvej žene. Syn príde, aby ukončil všetko zlo a všetko opäť spravil dobrým. Ľudia budú musieť dlho čakať na prisľúbeného Syna, rovnako ako dlho čakal Abrahám na Izáka.

.....
Vzdal si sa niekedy niečoho, čo bolo pre teba osobitne dôležité? Ako si sa vtedy cítil?

